

פניני השבוע

יו"ל לע"נ הרה"ח רבי ברוך בענדיט ב"ר משה נחום ליכטנשטיין זצ"ל

משגיח רוחני דישיבת "שער אליעזר" קרעטשניף

בעזה"ת, פרשת תרומה תשע"ב

ויקחו לי תרומה (כ"ה - ב')

אפשר לבאר את לשון בכתוב ע"פ הגמרא (קידושין דף ז') שאף שכדי לקדש אשה צריך שהבעל ליתן את כסף הקדושין, ואם נתנה האשה לאיש אינה מקודשת, מ"מ באדם חשוב שאני, והיא כן מקודשת, כי יש לה להאשה הנאה גדולה במה שהוא מוכן לקבל ממנה, והנותנת נחשבת למקבלת. א"כ הרי ודאי הוא שכשהקב"ה מוכן לקבל תרומה מאתנו, נחשבת נתינה זו כאילו אנו קבלנו, ולכן כתוב "ויקחו לי".

(האלשיך הק' זיע"א)

זהב וכסף ונחשת (כ"ה - ג')

יש לומר על דרך צחות, ג' מדרגות יש בנותני צדקה, א. הנותן כשהוא בריא, ב. מי שנותן כשהוא בסכנה, ג. אינו רוצה ליתן אף כשחרב חדה מונחת על צווארו, אז לוקחים ממנו בעל כרחו. וזה רמז מדרגותיהם בר"ת, זהב ר"ת זה הנותן בריא, כסף ר"ת כשיש סכנה פודה, נחשת ר"ת נתינת חולה שאמר תנו (אתם תתנו ולא אני).

הרה"ק רבי מאיר מפרעמישלאן זיע"א

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, ככל אשר אני מראה אותך וגו' (כ"ה - ח' - ט')

ר"ל שיעשו עצמם מקדש להשרות שכינתו בתוכם, ואיך זה יהיה, אמר השי"ת למשה "ככל אשר אני מראה אותך" ר"ל ע"י אשר אראך לאחרים שיביטו הכל בהתנהגותך וכמו כן יעשו הם, וזהו תבנית המשכן ותבנית כל כליו דמשכן וכליו ירמזו אל הגוף ואיבריו שיקדש משה כל גופו ואיבריו וכשהם יראו "וכן יעשו".

(כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א)

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וגו' (כ"ה - ח')

בפסוק זה רומזת לנו התורה, כי אדם העושה מקדש בלבו ומכין שם מקום להשראת השכינה, מקיים בזה מצות עשה של בנין בית הבחירה.

(תולדות יעקב יוסף)

ועשו ארון עצי שיטים אמתים וחצי ארכו וגו' (כ"ה - י')

אמרו חז"ל (יומא כ"א ע"א) מקום הארון אינו מן המדה, כלומר שאינו תופס שום מקום, ועומד על מקומו בנס. יש לרמז בזה שאין התורה תלויה וקשורה דוקא במקום מסוים, אלא בכל מקום ובכל זמן ובכל התנאים, חייב אדם לקבוע עיתים לתורה.

(החתם סופר זיע"א)

וצפית אותו זהב מבית ומבחוץ תצפנו (כ"ה – ג')

הארון רומז על התלמיד חכם, (בארון מונח התורה), וצריך להחזיקו ולתומכו "מבית ומבחוץ", "מבית" היינו צרכי ביתו – מזונותיו, "ומבחוץ" היינו שיהא גם נאה מבחוץ לכבדו ולהוקירו, וגם שיהא נאה בעיני הבריות בלבושיו ובכל עניניו.

(בית הלוי)

מקשה אחת זהב טהור (כ"ה – ל"ו)

"מקשה אחת" דבר קשה אחד יש בעולם, "זהב טהור" שכספו של האדם יהיה טהור ונקי לגמרי מאבק של גזל, הונאה ורמאות.

(הרה"ק ר"מ מנעשחיז זיע"א)

והיו הכרובים פורשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו (כ"ה – כ')
הבעל שם טוב הקדוש זיע"א העיד על עצמו, שכל ביאתו לעולם היתה כדי להכניס בלב יהודים שלוש אהבות, אהבת ה', אהבת התורה ואהבת ישראל. ואמר על זה הרה"ק רבי משה מאוז'רוב זיע"א שדבר זה מרומז כאן בפסוק, "פורשי כנפים למעלה" רמז לאהבת ה' יתברך, "סוככים בכנפיהם על הכפורת" רמז לאהבת התורה המונחת בארון, "ופניהם איש אל אחיו" רמז לאהבת ישראל.

מעשה חושב (כ"ו – א')

מסופר על הרה"ק רבי שמואל מקארוב זיע"א שהיה פעם בתענית משבת לשבת, ונסע בעגלה לשבת קודש לרבו "החווה" הקדוש מלובלין זיע"א, בערב שבת היה צמא מאד והיה ממש בסכנת נפשות, ונסע על יד הנהר וירד מהעגלה וניגש לשות מים מהנהר, כשכבר עמד ליד הנהר חשב לעצמו הרי עוד כמה שעות יכנס השבת, וכי עבור מעט מים אפסיק את התענית משבת לשבת, והלך מהנהר ולא שתה. כשהתרחק קצת חשב על חשיבות עצמו כיצד עצר את עצמו מלשתות אע"פ שהיה צמא מאד. וכשעברה מחשבה זו במוחו, הלך חזרה ושתה מים מהנהר, כדי שלא תהיה לו פנאי ח"ו. כשנכנס ל"חווה" הקדוש אמר לו תיכף: שזוהי דוגמא של עבודת ה' בבחינת "מעשה חושב".

פניני השבת

זכור את יום השבת לקדשו

צריך לזכור בכל יום את השבת, שלא נשכחה ושלא יתחלף לנו בשאר הימים, כי בזכרנו אותו תמיד, נזכור מעשי בראשית בכל עת כמ"ש (שמות ל"א – ג') "כי אות היא ביני וביניכם", וזה עיקר גדול באמונת ה', וטעם "לקדשו" שיהא זכרוננו בו להיות קדוש בעינינו, ושתהא השביתה בעינינו בעבור שהוא יום קדוש להיפנות בו מעסקי מחשבות והבלי הזמנים, ולתת בו עונג לנפשנו בדרכי ה', וללכת אל החכמים ואל הנביאים לשמוע דברי ה', וזה טעם שביתת הבהמה בשבת שלא תהא בלבנו מחשבה עליה, ולכן אמרו רז"ל שהשבת שקולה כנגד כל המצוות שבתורה, מפני שבה נעיד על כל עיקרי האמונה בחידוש, בהשגחה ובנבואה.

(הכתב והקבלה)